

MOCIÓ INSTANT EL GOVERN DE L'ESTAT A MODIFICAR LA LLEI HIPOTECÀRIA A FI DE REGULAR LA DACIÓ EN PAGAMENT RETROACTIVA I ADOPTAR LES MESURES NECESSÀRIES PER EVITAR ELS DESNONAMENTS PER MOTIUS ECONÒMICS

Atès que amb l'esclat de la crisi i l'augment de l'atur, centenars de milers de famílies han arribat a una situació límit que no els permet cobrir les seves necessitats més bàsiques.

Atès que les previsions, segons les dades del Consell General de Poder Judicial, que entre 2011 i 2012 les execucions hipotecàries podrien arribar a les 500.000 famílies a tot l'Estat.

Vist que quan això succeeix, les famílies no només s'enfronten a la pèrdua de seu habitatge sinó també a una condemna financera de per vida: l'entitat bancària interposa una demanda i s'inicia el procés d'execució hipotecària que finalitza amb la subhasta de l'immoble. Si la subhasta queda deserta (cosa que en l'actual context de crisi passa en la majoria dels casos), amb la llei vigent l'entitat bancària s'adjudica l'habitatge pel 60% del valor de taxació i segueix reclamant el pagament del deute restant, més els interessos i costes judicials, a les persones en situació d'insolvència, mitjançant l'embargament de nòmines, comptes, etc, així com embargaments als avaladors. És a dir, a més de perdre l'habitatge, milers de famílies s'enfronten a una condemna financera de per vida que es tradueix en una condemna a l'exclusió social i l'economia submergida.

Atès que aquesta legislació que permet que les entitats financeres s'adjudiquin els habitatges pel 60% del valor de taxació no només és anòmala i no té comparativa amb les legislacions d'altres països del nostre entorn, sinó que a més era desconeguda per les famílies quan van signar els contractes hipotecaris, fet que se suma a la publicitat enganyosa amb la qual es van comercialitzar la majoria d'aquestes hipoteques, a la sobrevaloració en les taxacions i al llenguatge de difícil comprensió utilitzat en els contractes que ara es descobreix que en molts casos amagava tot tipus de clàusules abusives, com és el cas de les clàusules sòl.

Vist que és inadmissible que en un Estat social i democràtic de dret s'estiguin produint centenars de milers de desallotjaments al mateix temps que existeixen més de 2 milions de pisos buits que no estan complint amb la seva funció social.

Vist que els desallotjaments aboquen a la pobresa i a l'exclusió social a centenars de milers de famílies. Això significa marginar-les, estroncant els seus projectes de vida, trencant la seva estabilitat, dinamitant el seu desenvolupament al mateix temps que destrueix el teixit social dels barris. Cada desallotjament és una situació d'emergència vivencial ja que la llar d'una persona, d'una família, és molt més que el lloc on es viu, és la base en la qual es sustenta el seu desenvolupament personal i familiar.

Vist que els costos que generen els desnonaments, tant a nivell econòmic com a nivell social, recauen sobre l'administració local i acaben revertint sobre el conjunt de la societat, ja que una vegada produït el desnonament, reintegrar la família a la societat és una empresa difícil i que requereix d'uns recursos econòmics i unes prestacions ingents que desbordaran els ja sobrepassats serveis socials.

Atès que els desnonaments per motius econòmics vulneren l'actual marc jurídic, ja que el dret a l'habitatge és un mandat constitucional, recollit en l'article 47 de la Constitució espanyola, que diu: "Tots els espanyols tenen dret a un habitatge digne i adequat. Els poders públics promouran les condicions necessàries i establiran les normes pertinents per fer efectiu aquest dret ... ". Però també en l'article 33, que limita clarament el dret a la propietat privada al compliment de la seva funció social (i que a dia d'avui s'incompleix sistemàticament als pisos buits acumulats per bancs i caixes), o a l'article 24 que garanteix la tutela judicial (vulnerat en els processos d'execucions hipotecàries on es produeix clara indefensió). Així com els compromisos jurídics en matèria de dret a l'habitatge assumits per l'estat espanyol en ratificar tractats internacionals vinculants com són, entre d'altres, la Declaració Universal de Drets Humans (article 25) i el Pacte Internacional de Drets Econòmics, socials i Culturals (article 11), especialment a partir de la seva Observació General núm. 4, que concreta el contingut del dret a un habitatge adequat, i l'Observació General núm. 7, que defineix els desallotjaments forçosos com una de les principals vulneracions del dret a l'habitatge.

Atès que tot el que s'ha exposat depèn bàsicament d'una normativa de competència estatal, però els seus efectes dramàtics es concreten en l'àmbit municipal, ja que és als ajuntaments a on es dirigeixen majoritàriament les persones i famílies afectades a la recerca d'ajuda. Així, els ajuntaments es converteixen en doblement perjudicats: en primer lloc, perquè es vulneren els drets fonamentals dels seus ciutadans; en segon lloc, perquè en ple context de crisi, quan els recursos són més escassos que mai, reben moltes de les peticions d'ajuda de les persones i famílies empobrides.

Atès que la pèrdua d'habitatge priva la persona o la família de tota residència i que, al mateix temps, l'absència de residència els exclou de tota via administrativa comportant per això la pèrdua de drets, impeding a les persones afectades realitzar-se tant professionalment com familiarment.

Atès que hi ha també una gran quantitat de població, sobretot joves, amb dificultats per accedir a un primer habitatge a causa de la situació econòmica actual.

Per tot això, Independents-ERC proposa a aquest ple municipal l'adopció dels següents acords:

Primer: Demanar al Govern central que, tal com ve proposant la Plataforma d'Afectats per la Hipoteca i altres organitzacions socials, que aprovi una modificació de la regulació hipotecària que inclogui la figura de la dació en pagament retroactiva, de manera que, en els casos de deutors de bona fe, si el banc executa la hipoteca i es queda amb l'habitatge, la totalitat del deute (principal, més interessos i costes judicials) quedi liquidat, tal com succeeix en altres països de la UE o als EUA.

Segon: Instar el Govern a aprovar una moratòria o implementar les mesures necessàries per paralitzar i donar solució als desnonaments de les famílies en situació d'insolvència sobrevinguda i involuntària. Per als desnonaments ja produïts, que s'aprovin amb caràcter d'urgència mesures destinades a què els milers de pisos buits que estan acumulant les entitats financeres com a conseqüència d'aquests embargaments, siguin posats immediatament a disposició de les famílies desnonades i sense recursos en règim de lloguer social, no superant mai el 30% de la renda familiar disponible, tal com recomanar el Banc Central Europeu.

Tercer: Estudiar les mesures a emprendre a nivell municipal per paralitzar els desnonaments, creant una comissió mixta en què participin representants del ple municipal i de les associacions d'afectats, veïnals i altres organitzacions socials coneixedores de la problemàtica, així com els tècnics municipals necessaris. L'objectiu principal d'aquesta comissió serà buscar alternatives que evitin els desnonaments per motius econòmics. En els casos que no sigui possible, garantir el reallotjament digne de les famílies afectades.

Quart: Actualitzar el cens d'habitatges desocupats del municipi, que inclogui també aquelles promocions d'habitatge desocupat o inacabat, en mans de les entitats financeres o de les promotores immobiliàries.

Cinquè: Mediar amb les entitats financeres perquè facilitin mantenir-se en el seu habitatge actual, mitjançant un arrendament a la família expropiadora, vetllant perquè en cap cas el lloguer superi el 30% dels ingressos familiars.

Sisè: En cas d'efectuar-se el desnonament, establir un protocol d'actuació d'urgència per tal de trobar solucions per als casos de famílies desnonades, a través d'habitatges de lloguer, d'acord amb les possibilitats econòmiques de les persones afectades.

Setè: Donar trasllat d'aquests acords al Deganat del Jutjat, al Consell de Ministres, i en especial al Ministeri d'Economia i al Ministeri de Justícia, així com als grups parlamentaris del Congrés dels diputats i el Senat, al Parlament Autònic, a la Plataforma d'afectats per la hipoteca i a les associacions de veïns de Santa Eulàlia de Ronçana.